

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Δικαστικές Διαδικασίες](#) > [Αστικές Υποθέσεις](#) > [Επίδοση Ή Κοινοποίηση Εγγράφων:](#)
[Επίσημη Διαβίβαση Νομικών Εγγράφων](#) > [Germany](#)

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Επίδοση ή κοινοποίηση είναι η γνωστοποίηση πράξεων που διενεργείται νομότυπα και πιστοποιείται εγγράφως προς τον αποδέκτη, δηλαδή τον προς τον οποίο η επίδοση ή κοινοποίηση. Γνωστοποίηση είναι η παροχή της δυνατότητας λήψης γνώσης του περιεχομένου της πράξης. Με την επίδοση ή κοινοποίηση διασφαλίζεται ότι ο αποδέκτης λαμβάνει πράγματι γνώση της πράξης ή, τουλάχιστον, ότι έχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση της. Ταυτόχρονα, η επίδοση ή κοινοποίηση χρησιμεύει για την απόδειξη του χρόνου και του τρόπου παράδοσης της πράξης στον αποδέκτη.

Σκοπός της επίδοσης ή κοινοποίησης στο πλαίσιο δίκης είναι η κατοχύρωση του δικαιώματος ακροάσεως και της δίκαιης δίκης. Για τον λόγο αυτόν υπάρχουν ειδικοί κανόνες για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Στη Γερμανία, ο νόμος δεν προβλέπει με τρόπο εξαντλητικό ποιες επιμέρους πράξεις χρήζουν νόμιμης επίδοσης ή κοινοποίησης. Η επίσημη επίδοση ή κοινοποίηση απαιτείται κυρίως όταν αυτή η μορφή επίδοσης ή κοινοποίησης είναι κατάλληλη ή ακόμη και αναγκαία, για παράδειγμα επειδή το πρώτον η επίδοση ή κοινοποίηση γεννά δικαιώματα ή εκκινεί προθεσμίες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung — ZPO) ορίζουν ότι τα έγγραφα πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται. Για παράδειγμα, τα εισαγωγικά της δίκης δικόγραφα και οι δικαστικές αποφάσεις κατά των οποίων μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται εκ του νόμου.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Το ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή κοινοποίηση εξαρτάται από το αν πρόκειται για επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια του δικαστηρίου, η οποία διέπεται από τα άρθρα 166 έως 190 του ZPO, ή για επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια των διαδίκων σύμφωνα με τα άρθρα 191 έως 195 του ZPO.

Η επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια του δικαστηρίου αποτελεί τον κανόνα και πραγματοποιείται, κατ' αρχήν, από τη γραμματεία του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η δικαστική διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 168 παράγραφος 1 του ZPO. Η γραμματεία του δικαστηρίου μπορεί να δώσει εντολή επίδοσης ή κοινοποίησης σε φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών ή σε δικαστικό υπάλληλο, ή να εκτελέσει η ίδια την επίδοση ή κοινοποίηση.

Η επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια των διαδίκων πραγματοποιείται μόνο στις περιπτώσεις που τούτο επιτρέπεται ή επιβάλλεται από τον νόμο. Σύμφωνα με το άρθρο 192 του ZPO, πραγματοποιείται κατ' αρχήν από

δικαστικό επιμελητή. Τη σχετική εντολή στον δικαστικό επιμελητή δίνουν είτε άμεσα οι διάδικοι είτε έμμεσα η γραμματεία του δικάζοντος δικαστηρίου. Ο δικαστικός επιμελητής μπορεί με τη σειρά του να αναθέσει την επίδοση ή κοινοποίηση σε φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών (άρθρο 194 του ΖΠΟ).

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Γερμανική αρχή από την οποία αλλοδαπή αρχή ζητεί να πραγματοποιήσει επίδοση ή κοινοποίηση στη Γερμανία, μεριμνά κατά κανόνα για την εξεύρεση της ισχύουσας διεύθυνσης του προς τον η επίδοση ή κοινοποίηση, όταν διαπιστώνει ότι ο προς τον η επίδοση ή κοινοποίηση δεν κατοικεί στη διεύθυνση που αναγράφεται στην αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης, ή ότι η διεύθυνση που αναγράφεται στην αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης είναι ελλιπής ή εσφαλμένη. Ωστόσο, εν προκειμένω πρόκειται για εκούσια παροχή της γερμανικής αρχής και όχι για υποχρέωσή της.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Κατά το άρθρο 44 του ομοσπονδιακού νόμου περί δήλωσης κατοικίας (Bundesmeldegesetz — BMG), οι δημόσιες αρχές και οι ιδιώτες της αλλοδαπής μπορούν να λαμβάνουν από τις γερμανικές αρχές υποβολής στοιχείων τη λεγόμενη απλή ενημέρωση από το μητρώο πληθυσμού για ορισμένο πρόσωπο χωρίς να επικαλούνται ιδιαίτερο λόγο.

Η απλή ενημέρωση από το μητρώο πληθυσμού περιλαμβάνει:

- το επώνυμο,
- τα ονόματα, με επισήμανση του ονόματος που συνήθως χρησιμοποιείται,
- τον ακαδημαϊκό τίτλο,
- τις τρέχουσες διευθύνσεις και
- αν το πρόσωπο έχει αποβιώσει, το γεγονός αυτό.

Η σχετική αίτηση πρέπει να υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή υποβολής στοιχείων. Κατά κανόνα, πρόκειται για την υπηρεσία δημοτολογίου του δήμου ή της κοινότητας στην οποία εικάζεται ότι βρίσκεται η κατοικία του προσώπου. Ολοένα και περισσότερες κοινότητες παρέχουν τη δυνατότητα λήψης των εν λόγω στοιχείων ηλεκτρονικά μέσω του διαδικτύου.

Για την ενημέρωση από το μητρώο πληθυσμού καταβάλλονται τέλη. Το ύψος των τελών διαφέρει ανάλογα με το ομόσπονδο κράτος.

Προϋπόθεση για την παροχή ενημέρωσης από το μητρώο πληθυσμού είναι η δυνατότητα πλήρους ταυτοποίησης του αναζητούμενου προσώπου με βάση τα γνωστοποιηθέντα στοιχεία. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι δυνατή η διαβίβαση «λίστας αποτελεσμάτων». Επιπλέον, το πρόσωπο ή η αρχή που ζητεί τα στοιχεία πρέπει να δηλώσει ότι δεν θα χρησιμοποιήσει τα στοιχεία για σκοπούς διαφημιστικούς ή εμπορίας διευθύνσεων.

Απαγορεύεται η ενημέρωση με βάση τα στοιχεία του μητρώου πληθυσμού εάν για το συγκεκριμένο πρόσωπο υπάρχει καταχωρισμένη απαγόρευση γνωστοποίησης πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 51 ή υπό όρους φραγή γνωστοποίησης πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 52 του ομοσπονδιακού νόμου περί δήλωσης κατοικίας και δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να θιγούν άξια προστασίας συμφέροντα.

Στο πλαίσιο δραστηριοτήτων οι οποίες εμπίπτουν εν όλω ή εν μέρει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατόν, σύμφωνα με το άρθρο 35 του ομοσπονδιακού νόμου περί δήλωσης κατοικίας, να διαβιβαστεί σε δημόσιες αρχές άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημόσιες αρχές

άλλων συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας ένας πυρήνας δεδομένων που υπερβαίνει τα προαναφερθέντα, αν η αιτούσα αρχή χρειάζεται τα εν λόγω πρόσθετα στοιχεία για την εκτέλεση των καθηκόντων της.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση και κοινοποίηση πράξεων, η Γερμανία συμβάλλει στην ταυτοποίηση των διευθύνσεων παρέχοντας λεπτομερείς πληροφορίες στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης σχετικά με τον τρόπο ταυτοποίησης των διευθύνσεων των αποδεκτών στη Γερμανία.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Ο συνηθέστερος τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια του δικαστηρίου. Συνήθως πραγματοποιείται από φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών. Προς τον σκοπό αυτόν, η γραμματεία του δικαστηρίου δίνει σύμφωνα με το άρθρο 176 παράγραφος 2 του ZPO εντολή επίδοσης ή κοινοποίησης στον φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών παραδίδοντας συγχρόνως την προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξη σε σφραγισμένο φάκελο, καθώς και το έντυπο βεβαίωσης επίδοσης ή κοινοποίησης. Ο φορέας παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών πραγματοποιεί την επίδοση ή κοινοποίηση, συμπληρώνει το έντυπο βεβαίωσης επίδοσης ή κοινοποίησης και το επιστρέφει στη γραμματεία του δικαστηρίου χωρίς καθυστέρηση.

Η παράδοση της πράξης προς επίδοση ή κοινοποίηση στον προς τον η επίδοση ή κοινοποίηση διέπεται από το άρθρο 177 του ZPO και μπορεί να πραγματοποιηθεί οπουδήποτε, δηλαδή δεν συνδέεται με συγκεκριμένο τόπο. Εάν ο παραλήπτης δεν έχει ικανότητα δικαστικής παράστασης, η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να απευθύνεται στον νόμιμο εκπρόσωπό του σύμφωνα με το άρθρο 170 παράγραφος 1 πρώτη περίοδος του ZPO.

Υπάρχουν ορισμένες εναλλακτικές μέθοδοι επίδοσης ή κοινοποίησης. Σύμφωνα με το άρθρο 171 του ZPO, η επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί προς πληρεξούσιο του αποδέκτη. Στις δικαστικές διαδικασίες, η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται συνήθως έναντι απόδειξης παραλαβής προς τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αποδέκτη σύμφωνα με τα άρθρα 172 και 174 του ZPO. Ο πληρεξούσιος δικηγόρος αποστέλλει την απόδειξη παραλαβής στο δικαστήριο.

Εάν αμφότεροι οι διάδικοι εκπροσωπούνται από δικηγόρο στη δικαστική διαδικασία, η επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί από δικηγόρο σε δικηγόρο σύμφωνα με το άρθρο 195 του ZPO. Το ίδιο ισχύει και για τις πράξεις που επιδίδονται ή κοινοποιούνται με επιμέλεια του δικαστηρίου, εκτός εάν στον αντίδικο πρέπει να κοινοποιηθεί συγχρόνως και διαταγή του δικαστηρίου. Στην πράξη πρέπει να προβλέπεται ότι η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται από δικηγόρο σε δικηγόρο. Η απόδειξη παραλαβής ισχύει επίσης εν προκειμένω ως απόδειξη επίδοσης ή κοινοποίησης.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η

μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Τα ηλεκτρονικά έγγραφα μπορούν κατ' αρχήν να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται ηλεκτρονικά σε όλες τις αστικές διαδικασίες σύμφωνα με τα άρθρα 173 και 130α του ΖΠΟ με ασφαλή μέσα διαβίβασης (De-Mail, ειδική ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα, λογαριασμός χρήστη σύμφωνος με τον νόμο περί διαδικτυακής πρόσβασης). Δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, δικαστικοί επιμελητές, από την 1η Ιανουαρίου 2023 φορολογικοί σύμβουλοι, καθώς και αρχές, οργανισμοί ή ιδρύματα δημοσίου δικαίου, και από την 1η Ιανουαρίου 2024 λοιπά πρόσωπα από τα οποία, λόγω επαγγέλματος, αναμένεται αυξημένος βαθμός αξιοπιστίας, οφείλουν να διαθέτουν ασφαλή μέσα διαβίβασης για την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση. Ηλεκτρονικές επιδόσεις ή κοινοποιήσεις προς τους λοιπούς διαδίκους μπορούν να πραγματοποιούνται μόνον εφόσον έχουν συναινέσει ρητά στη διαβίβαση ηλεκτρονικών εγγράφων για τη συγκεκριμένη διαδικασία ή, στην περίπτωση νομικών προσώπων, γενικά.

Η επίδοση σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, φορολογικούς συμβούλους, λοιπά πρόσωπα από τα οποία, λόγω επαγγέλματος, αναμένεται αυξημένος βαθμός αξιοπιστίας, καθώς και σε αρχές, οργανισμούς και ιδρύματα δημοσίου δικαίου μπορεί να γίνεται και με φαξ. Για την απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης με φαξ αρκεί η χρονολογημένη απόδειξη παραλαβής που φέρει την υπογραφή του αποδέκτη της επίδοσης ή κοινοποίησης. Η απόδειξη παραλαβής μπορεί να επιστραφεί στο δικαστήριο σε έγχαρτη μορφή, με φαξ ή ως ηλεκτρονικό έγγραφο.

Δεν επιτρέπεται η επίδοση ή κοινοποίηση με SMS.

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση ηλεκτρονικών εγγράφων επιτρέπεται για όλα τα είδη διαδικασιών σύμφωνα με τον ΖΠΟ.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι επί του παρόντος δυνατή μόνο με τη μορφή του άρθρου 19 παράγραφος 1 στοιχείο α).

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων δεν είναι ακόμη δυνατή.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού

επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Οι ερωτήσεις 7.1 έως 7.3 απαντώνται από κοινού:

Εάν δεν είναι δυνατή η απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση στον αποδέκτη, μπορεί να διενεργηθεί η λεγόμενη έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση. Η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί να λάβει τις ακόλουθες μορφές:

α) έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση σε «υποκατάστατο αποδέκτη» (άρθρο 178 του ΖΠΟ):

Η κύρια δυνατότητα έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η επίδοση ή κοινοποίηση σε υποκατάστατο αποδέκτη σύμφωνα με το άρθρο 178 του ΖΠΟ. Εάν ο ίδιος ο προς τον η επίδοση ή κοινοποίηση δεν βρίσκεται στην κατοικία του, στον χώρο εργασίας του ή σε δημόσιο ίδρυμα (όπως σωφρονιστικό κατάστημα ή νοσοκομείο) όπου διαμένει, έμμεση επίδοση μπορεί να πραγματοποιηθεί με την παράδοση της πράξης σε ένα από τα ακόλουθα πρόσωπα:

- στην κατοικία του αποδέκτη, σε ενήλικο μέλος της οικογένειάς του, σε πρόσωπο που εργάζεται στην οικογένεια ή σε ενήλικο μόνιμο συγκάτοικο,
- στον χώρο εργασίας του αποδέκτη, σε πρόσωπο που εργάζεται εκεί,
- σε ίδρυμα, είτε στον διευθυντή αυτού είτε σε εξουσιοδοτημένο προς τούτο εκπρόσωπο.

Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 2 του ΖΠΟ, δεν επιτρέπεται η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση στα ανωτέρω πρόσωπα αν αυτά συμμετέχουν σε ένδικη διαφορά ως αντίδικοι του προς τον η επίδοση ή κοινοποίηση. Σε περίπτωση έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης σε «υποκατάστατο αποδέκτη», η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε κατά την παράδοση της πράξης στον υποκατάστατο.

β) έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση με τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο σύμφωνα με το άρθρο 180 του ΖΠΟ:

Εάν η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση σε υποκατάστατο αποδέκτη δεν είναι εφικτή στην κατοικία ή στον χώρο εργασίας του προς τον η επίδοση ή η κοινοποίηση, μπορεί να πραγματοποιηθεί έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση με τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο, σύμφωνα με το άρθρο 180 του ΖΠΟ. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο της κατοικίας ή του χώρου εργασίας. Με την τοποθέτηση, η πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί.

γ) έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση με κατάθεση σύμφωνα με το άρθρο 181 του ΖΠΟ:

Εάν δεν καταστεί δυνατή η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση στο ίδρυμα όπου διαμένει ο αποδέκτης ή με τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο, η πράξη μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί με κατάθεση της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξης σύμφωνα με το άρθρο 181 του ΖΠΟ. Η κατάθεση μπορεί να γίνει είτε στη γραμματεία του ειρηνοδικείου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος επίδοσης ή κοινοποίησης, είτε, στην περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω ταχυδρομείου, σε σημείο του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης ή του τόπου της έδρας του ειρηνοδικείου που επιλέγεται από το ταχυδρομείο. Ο αποδέκτης ενημερώνεται για την κατάθεση με έγγραφη ειδοποίηση η οποία κοινοποιείται με κοινή επιστολή. Αν αυτό δεν είναι δυνατό, η ειδοποίηση θυροκολλείται στην πόρτα της κατοικίας, του χώρου εργασίας ή του ιδρύματος. Η πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε με την παράδοση της έγγραφης ειδοποίησης.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Στην περίπτωση που ο αποδέκτης βρίσκεται στην κατοικία, στον χώρο εργασίας ή στο δημόσιο ίδρυμα αλλά αρνείται να παραλάβει την πράξη, πρέπει να γίνεται διάκριση:

Αν η άρνηση παραλαβής είναι δικαιολογημένη, απαιτείται νέα επίδοση ή κοινοποίηση. Δικαιολογημένη άρνηση υπάρχει για παράδειγμα αν η διεύθυνση είναι λανθασμένη ή αν τα στοιχεία ταυτότητας του αποδέκτη δεν είναι ακριβή.

Αν η άρνηση παραλαβής δεν είναι δικαιολογημένη, η πράξη καταλείπεται στην κατοικία ή τον χώρο εργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 179 του ΖΡΟ. Αν ο αποδέκτης δεν διαθέτει κατοικία ή χώρο εργασίας, η πράξη επιστρέφεται στον αποστολέα. Με την αδικαιολόγητη άρνηση παραλαβής, η πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφασή του της 2/3/2017 στην υπόθεση Henderson (υπόθεση C-354/15), επίδοση ή κοινοποίηση δια των ταχυδρομικών υπηρεσιών με απόδειξη παραλαβής μπορεί να πραγματοποιηθεί και με παράδοση της πράξης σε τρίτο, αν αυτή πραγματοποιηθεί στην οικία του αποδέκτη της πράξης. Αυτό έχει εφαρμογή μόνο σε ενήλικες που βρίσκονται εντός της κατοικίας του αποδέκτη, είτε πρόκειται για μέλη της οικογένειάς του που συγκατοικούν στην ίδια διεύθυνση είτε για πρόσωπα που εργάζονται εκεί. Σύμφωνα με το άρθρο 18-003 σημείο 4.1 των συμπληρωματικών διατάξεων της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Σύμβασης, η υπογραφή επί της απόδειξης παραλαβής μπορεί να τεθεί και από άλλο πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα να παραλάβει την επιστολή με βάση την εθνική νομοθεσία.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Σύμφωνα με το άρθρο 19-104 σημείο 5.3. των συμπληρωματικών διατάξεων της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Σύμβασης, η επιστολή διατίθεται προς παραλαβή εφόσον η προσπάθεια παράδοσής της απέβη άκαρπη. Στην Deutsche Post AG, η συστημένη επιστολή παραδίδεται μόνο στον αποδέκτη αυτοπροσώπως ή σε εγγράφως εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην απόφασή του της 2/3/2017 στην υπόθεση Henderson (υπόθεση C-354/15), έκρινε ότι επίδοση ή κοινοποίηση κατά το άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μπορεί να θεωρηθεί πραγματοποιηθείσα μόνον αν η απόδειξη παραλαβής ή ισοδύναμο έγγραφο συμπληρώθηκε από τον προς τον οποίο η επίδοση ή η κοινοποίηση ή από υποκατάστατο αποδέκτη. Ως εκ τούτου, σε περίπτωση μη παραλαβής της επιστολής, πρέπει να θεωρείται ότι δεν υπήρξε επίδοση ή κοινοποίηση.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Σύμφωνα με το άρθρο 19-104 σημείο 5.3. των συμπληρωματικών διατάξεων της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Σύμβασης, το χρονικό διάστημα της φύλαξης στο ταχυδρομείο καθορίζεται από τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις. Ωστόσο, το διάστημα αυτό δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τον ένα μήνα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις το εν λόγω διάστημα μπορεί να ανέρχεται σε έως δύο μήνες. Η Deutsche Post AG φυλάσσει τις επιστολές για τις οποίες υπάρχει ειδοποίηση για μία εβδομάδα. Ο ταχυδρομικός υπάλληλος αφήνει στο γραμματοκιβώτιο του

αποδέκτη ειδοποίηση στην οποία αναφέρεται το κατάστημα στο οποίο φυλάσσεται η επιστολή και ο χρόνος εντός του οποίου μπορεί να παραληφθεί.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Υπάρχουν διάφορες έγγραφες αποδείξεις της επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης. Προς απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης συντάσσεται κατά κανόνα, σύμφωνα με το άρθρο 182 του ΖΠΟ, αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης με χρήση ειδικού εντύπου, η οποία επιστρέφεται αμελλητί στη γραμματεία του δικαστηρίου. Το εν λόγω αποδεικτικό περιέχει κάθε στοιχείο που είναι απαραίτητο για την απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης, και ιδίως:

- τα στοιχεία του προσώπου προς το οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση,
- τα στοιχεία του προσώπου στο οποίο παραδόθηκε η πράξη,
- τον τόπο, την ημερομηνία και, εφόσον έχει διαταχθεί από το δικαστήριο, την ώρα της επίδοσης ή κοινοποίησης,
- το επίθετο, το όνομα και την υπογραφή του διενεργήσαντος την επίδοση ή κοινοποίηση, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, τα στοιχεία της επιχείρησης ή της αρχής στην οποία ανατέθηκε το εν λόγω καθήκον.

Σύμφωνα με το άρθρο 193 παράγραφος 4 του ΖΠΟ, εάν η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται με επιμέλεια των διαδίκων, το αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης πρέπει να αποσταλεί στον διάδικο για τον οποίο πραγματοποιήθηκε η επίδοση ή κοινοποίηση.

Σύμφωνα με το άρθρο 169 παράγραφος 1 του ΖΠΟ, κατόπιν αιτήσεως, η γραμματεία πιστοποιεί τον χρόνο της επίδοσης ή κοινοποίησης.

Σε περίπτωση έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης, πρέπει να αναφέρεται στο αποδεικτικό και ο λόγος για τον οποίο λαμβάνει χώρα έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση. Αν η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση διενεργείται με κατάθεση, στο αποδεικτικό αναφέρεται και ο τρόπος παράδοσης της έγγραφης ειδοποίησης σχετικά με την κατάθεση. Αν υπάρξει αδικαιολόγητη άρνηση παραλαβής της πράξης, το αποδεικτικό αναφέρει και το όνομα του προσώπου που αρνήθηκε την παραλαβή, καθώς και ότι ο φάκελος παρέμεινε στον τόπο της επίδοσης ή κοινοποίησης ή ότι επιστράφηκε στον αποστολέα.

Σε ορισμένες περιπτώσεις δεν απαιτείται αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης:

- Σύμφωνα με το άρθρο 174 δεύτερη περίοδος του ΖΠΟ, σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης με παράδοση στο κατάστημα του δικαστηρίου, πρέπει να σημειώνεται το γεγονός και ο χρόνος της επίδοσης ή κοινοποίησης τόσο στον φάκελο της υπόθεσης όσο και στην εκάστοτε πράξη, ως απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης.
- Αν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται σε δικηγόρο, η απόδειξη παραλαβής από τον δικηγόρο αρκεί για να αποδειχθεί η επίδοση ή η κοινοποίηση, σύμφωνα με το άρθρο 175 του ΖΠΟ.
- Αν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής, η απόδειξη παραλαβής αρκεί ως απόδειξη, σύμφωνα με το άρθρο 176 παράγραφος 1 δεύτερη περίοδος του ΖΠΟ. Το ίδιο ισχύει όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται στο εξωτερικό με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, άρθρο 183 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος πρώτη ημιπερίοδος και άρθρο 183 παράγραφος 5 πρώτη περίοδος του ΖΠΟ).
- Όταν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται στην αλλοδαπή με τη βοήθεια αλλοδαπών αρχών ή γερμανικών διπλωματικών αποστολών, η επίδοση ή η κοινοποίηση αποδεικνύεται με βεβαίωση της αρχής στην οποία ανατέθηκε το εν λόγω καθήκον (άρθρο 16 του προξενικού νόμου και άρθρο 183 παράγραφος 5 δεύτερη περίοδος του ΖΠΟ).
- Όταν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται ηλεκτρονικά, αρκεί για την επίδοση ή την κοινοποίηση σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, φορολογικούς συμβούλους, λοιπά πρόσωπα από τα οποία, λόγω επαγγέλματος, αναμένεται αυξημένος βαθμός αξιοπιστίας, καθώς και σε αρχές, οργανισμούς και ιδρύματα δημοσίου δικαίου, σύμφωνα με το άρθρο 173 παράγραφος 3 του ΖΠΟ η αποστολή απόδειξης παραλαβής. Δεν προβλέπεται γραπτή απόδειξη επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλους αποδέκτες. Στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 173 παράγραφος 4 του ΖΠΟ, το ηλεκτρονικό έγγραφο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί την τρίτη ημέρα από την ημερομηνία παραλαβής που αναγράφεται στην αυτοματοποιημένη απόδειξη παραλαβής, εκτός εάν ο παραλήπτης αποδείξει μη

παραλαβή ή μεταγενέστερη παραλαβή.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η επίδοση ή η κοινοποίηση που δεν λαμβάνει τη μορφή που προβλέπεται από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είναι, κατ' αρχήν, άκυρη. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 189 του ΖΠΟ, η εν λόγω παράλειψη επίδοσης ή κοινοποίησης μπορεί να θεραπευθεί εάν η πράξη έχει πράγματι παραληφθεί από το πρόσωπο στο οποίο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε, ή θα μπορούσε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί, σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί κατά τον χρόνο της πραγματικής παραλαβής της. Στην περίπτωση αυτή, θεραπεύεται το ελάττωμα της επίδοσης ή της κοινοποίησης.

Σε περίπτωση που ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο προς το οποίο θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή η κοινοποίηση βάσει του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.χ. ενήλικο μέλος της οικογένειας του παραλήπτη) παραλάβει την πράξη, αποκλείεται η δυνατότητα θεραπείας. Η επίδοση ή η κοινοποίηση είναι άκυρη και πρέπει να επαναληφθεί.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Όχι.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξης από το δικαστήριο υπόκειται, κατ' αρχήν, σε καταβολή εξόδων. Ωστόσο, σε διαδικασίες ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, στις οποίες τα δικαστικά τέλη υπολογίζονται ανάλογα με την αξία της διαφοράς, τα δικαστικά τέλη καλύπτουν σε τακτική βάση τις πρώτες δέκα επιδόσεις ή κοινοποιήσεις. Για κάθε περαιτέρω επίδοση ή κοινοποίηση, καθώς και για επιδόσεις ή κοινοποιήσεις σε άλλες διαδικασίες ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, εισπράττονται εφάπαξ τέλη 3,50 EUR ανά επίδοση ή κοινοποίηση που διενεργείται με έγγραφο επίδοσης, με συστημένη επιστολή έναντι απόδειξης παραλαβής ή από δικαστικό υπάλληλο. Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση από το δικαστήριο δεν υπόκειται σε καταβολή εξόδων.

Η επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια των διαδίκων διενεργείται από δικαστικό επιμελητή.

Για την ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση, ο δικαστικός επιμελητής χρεώνει τέλος ύψους 3,30 EUR, επιπλέον των εξόδων που απαιτούνται για την παραγωγή των αντιγράφων και των ταχυδρομικών εξόδων, καθώς και κατ' αποκοπή τέλος. Αν η πράξη που παραδόθηκε προς επίδοση ή κοινοποίηση στον δικαστικό επιμελητή χρήζει επικύρωσης, οφείλονται επιπλέον τέλη επικύρωσης. Αυτά ανέρχονται σε 0,50 EUR ανά σελίδα για τις πρώτες πενήντα σελίδες και σε 0,15 EUR για κάθε επιπλέον σελίδα.

Εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται αυτοπροσώπως από τον δικαστικό επιμελητή, το τέλος ανέρχεται σε 11,00 EUR. Στην περίπτωση αυτή ο δικαστικός επιμελητής δικαιούται να εισπράξει και αποζημίωση μετάβασης, το ύψος της οποίας κυμαίνεται μεταξύ 3,25 EUR και 16,25 EUR ανάλογα με τη διανυθείσα απόσταση.

Κανονικά δεν χρεώνονται έξοδα για την εκτέλεση παραγγελιών επίδοσης ή κοινοποίησης από άλλα κράτη μέλη δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1784, εκτός εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται από δικαστικό επιμελητή. Εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται από δικαστικό επιμελητή, καταβάλλονται τα ίδια έξοδα που ισχύουν για τις εγχώριες παραγγελίες επίδοσης ή κοινοποίησης. Τα ακριβή έξοδα σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση καθορίζονται στον νόμο περί εξόδων δικαστικών επιμελητών και ιδίως στον κατάλογο των εξόδων που περιλαμβάνεται σε αυτόν.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 20/01/2025

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα